

Francesc Cabana i Vancells

La «política d'escàndol» en el cas FECSA

El cas Fecsa, la primera empresa del Principat, amb una facturació anual de 150.000 milions de pessetes, no ha estat fruit d'un «impuls incontrolat» des del govern central. Amb la maniobra de la suspensió, la borsa de Madrid pot tenir un argument de pes per acabar absorbint de fet els altres tres mercats estatals.

Hi ha moltes maneres de matar puces. Una manera és fer-ho amb un martell, aixafant la bestiola i trencant la cama del portador de la bestiola. Aquest sembla el sistema utilitzat per tractar els problemes financers de l'empresa FECSA. Amb la suspensió de cotitzacions a la Borsa de Madrid s'ha aconseguit crear un escàndol enorme, sense saber exactament qui pot ser el beneficiat per un mètode tan brutal.

I FECSA no és una puça, precisament. És la primera empresa del Principat, amb una facturació anual de 150.000 milions de pessetes, fet que suposa el 53 % per cent del mercat elèctric català. Compta amb uns 200.000 accionistes i uns 300.000 obligacionistes. Els seus principals creditors són alguns bancs espanyols i la banca estrangera, instal·lada a Espanya.

No és possible parlar de precipitació en el colp de martell, fruit d'un impuls no controlat. En el cas de FECSA, els números estaven allí, en balanços auditats, i coneguts perfectament pel govern, des de fa anys. És aquest govern, precisament, el que recomanà al síndic de la Borsa de Madrid que suspengués la cotització de les accions, segons informà el corresponsal de *La Vanguardia* a Madrid.

El comentarista de Borsa del quasi-diari econòmic *5 Días* ha gosat dir que «la suspensió de la cotització és un error històric: com FECSA o en pitjor situació, hi ha més de trenta societats a Borsa» (13 de febrer).

A més, la suspensió es produí vint-i-quatre hores abans de la signatura d'un crèdit de 20.000 milions de pessetes a FECSA, concedit per un grup de bancs, encapçalats per la Caixa de Barcelona i el Bank of America. No es podia haver triat

un millor moment per a fer mal a la societat.

El ministre d'Indústria ha instat a desqualificar la gestió dels administradors de FECSA. Aquí sembla que hi hagi una contradicció. Tot-hom està d'acord que la presa econòmica és evident a Catalunya i que aquesta compta amb un bon planter d'empresaris, però resulta que els dolents també deuen ser catalans, i col·locats precisament en els llocs de més responsabilitat de les grans i poques grans empreses que hi queden.

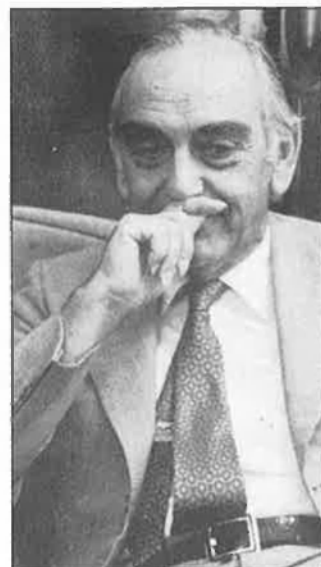
En Joan Alegre i Marcet, ex-president de FECSA, ha estat durant nou anys president d'UNESA, l'associació de les empreses elèctriques espanyoles. Aquesta s'ha apressat a declarar que el cas de FECSA és ben singular.

Que el cas de FECSA és singular, no s'ho creu cap analista financer amb cara i ulls, si per singular entenem que FECSA havia seguit un camí propi i distint al de les restants empreses del ram. FECSA, com totes les altres empreses del ram, havia mantingut unes tarifes elèctriques, fixades pel govern; havia construït centrals nuclears, quan el govern l'havia urgut a fer-ho; les havia aturades quan el govern les frenava; havia activat els seus interessos i havia comp-

tabilitzat com a actius els anomenats costos diferits; s'havia endeutat en moneda estrangera, quan no hi havia pessetes en el mercat; havia repartit els dividendes que li havien autoritzat; havia comunicat al govern els seus balanços auditats. Com tot el sector.

¿Què hauria passat si el síndic de la borsa de Madrid no hagués suspès la cotització de les accions de FECSA? D'entrada, s'hauria concedit el crèdit de 20.000 milions de pessetes, allunyant el fantasma d'una possible suspensió de pagaments. La cotització estava al 60 % i potser hauria baixat al 50 %, si anaven corrent rumors sobre el seu estat financer. Aquesta era una cotització que ja havia tingut FECSA fa dos anys, de manera que no hauria estat cap novetat extraordinària. Si el Ministeri tenia interès per arribar a un sanejament de la societat, podia haver-ho aconseguit d'una forma més «silenciosa» i discreta.

La borsa de Barcelona sortirà molt perjudicada d'aquest fet. La cotització de FECSA representava el 15 % per cent del seu volum de contractació. Barcelona havia recuperat el mercat en el conjunt de l'estat i FECSA era una basa molt important per a mantenir-lo.

Joan Alegre i Marcet ex-president de FECSA.

La borsa de Madrid tindrà ara un argument més per a demanar que les tres altres borses espanyoles — València, Bilbao i Barcelona — es converteixin en simples terminals d'ordinador d'una borsa única, gran i madrilenya. Les borses s'aguanten gràcies, especialment, a les grans empreses que tenen el domicili i els mercats coincidens amb el de la borsa, i aquestes van quedant reduïdes a les que tenen l'estatge social a la capital de l'estat.

A vegades et pots pensar que hi ha hagut poca bona voluntat per a arreglar les coses, i en realitat el que hi ha hagut és poc nivell i una total descoordinació entre els responsables de la gestió pública, que no han calculat els efectes de «recomanar» i suspendre la cotització d'una gran empresa de serveis. La banca estrangera amenaça de retirar-se del sector elèctric i les autoritats amenacen de donar entrada a altres bancs estrangers. Hi ha unanimitat entre els analistes financers a l'hora de jutjar la «política d'escàndol» aplicada a FECSA per la borsa de Madrid i confirmada per l'administració pública. □